Dovedena mu je životinja da je uzjaše. Pošto stavi nogu u uzengiju, reče: 'Bismillah.'

Prenosi se da je Alija b. Rebi'a kazao: „Bio sam prisutan kad je Aliji dovedena životinja da je uzjaše. Pošto stavi nogu u uzengiju, reče: 'Bismillah/S Allahovim imenom', a kada se uspravi na njenim leđima, reče: 'El-Hamdulillahi/Hvala Allahu', a potom prouči: 'Subhanellezi sehhare lena haza ve ma kunna lehu mukrinin. Ve inna ila Rabbina lemunkalibun/Hvaljen neka je Onaj Koji je dao da nam one služe. Mi to sami ne bismo mogli postići, i mi ćemo se, sigurno, Gospodaru svome vratiti!' Potom tri puta kaza: 'El-Hamdulillahi/Hvala Allahu', zatim tri puta: 'Allahu ekber/Allah je najveći', i (jedanput) 'Subhaneke inni zalemtu nefsi fagfirli innehu la jagfiruz-zunube illa ente/Hvaljen neka si, ja sam sebi nasilje učinio, pa mi oprosti, jer samo Ti praštaš grijehe', a onda se nasmijao. 'Zašto si se nasmijao, Vladaru pravovjernih?' - upitah, a on reče: 'Vidio sam Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kada je uradio ovo što sam ja uradio, a onda se nasmijao. Upitao sam ga: 'Zašto si se nasmijao, Allahov Poslaniče?', a on je odgovorio: 'Tvoj Gospodar se divi Svome robu koji kaže: 'Gospodaru, oprosti mi moje grijehe ... ', jer zna da niko drugi osim Njega grijehe ne može oprostiti.'“

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi Tirmizi - Hadis bilježi Ebu Davud - Hadis bilježi imam Ahmed]

Prenosi se da je Alija b. Rebi'a, jedan od starijih tabiina, kazao: „Bio sam prisutan kad je Aliji dovedena životinja da je uzjaše. Pošto stavi nogu u uzengiju, reče: “Bismillah/S Allahovim imenom”, a kada se uspravi i ustabili na njenim leđima, reče: “El-Hamdulillahi/Hvala Allahu”, tj. hvala Mu na velikim blagodatima, što nam je potčinio ove životinje da ih jašemo i da se ne plašimo njihovog zla. On nam je potčinio ove životinje, jer mi to ne bismo bili u stanju. Mi ćemo se, sigurno, Gospodaru svome vratiti! Nakon hvale Allahu koja je ograničena na pohvali onoga čime nas je darovao, kazao je : El-Hamdulillahi/Hvala Allahu, tri puta. Ponavljanje ove hvale ukazuje na veličinu Allaha i na to da rob ne veliča Allaha onoliko koliko bi trebao, te da mu je naređena pokornost onoliko koliko je u mogućnosti. Zatim je tri puta kazao: “Allahu ekber/Allah je najveći”, i (jedanput: “Hvaljen neka si, i slavljen, ja sam sebi nasilje učinio, jer nisam pravo prema Tebi u potpunosti izvršio i nisam Ti se dovoljno na blagodatima zahvalio, pa mi oprosti, i nemoj me zbog toga kažnjavati, jer samo Ti praštaš grijehe. Ovim se priznaju propusti i pored toga što nam je Allah dao velike blagodati.”) A onda se nasmijao. “Zašto si se nasmijao, Vladaru pravovjernih?” - upita Ibn Rebiah. U dorađenoj i ispravljenoj verziji Šemaila navodi se: “Rekao sam: ‘Šta te je nasmijalo, vođo vjernika?’” Nakon što nije razumio ono zbog čega se nasmijao, pitao je o čemu se radi, ali je prvo dozvao vođu, pa ga onda pitao, jer to je edeb prilikom govora. a on reče: “Vidio sam Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kada je uradio ovo što sam ja uradio, popeo se na životinju i proučio ovaj zikr, a onda se nasmijao. Upitao sam ga: 'Zašto si se nasmijao, Allahov Poslaniče?', a on je odgovorio: 'Tvoj Gospodar se divi Svome Svome robu...’” Kada se Alija toga sjetio nasmijao se.